

Oslo 16/9 1953.

Nygaardsvoldstyret

Når jeg sender ut denne brosjyre så er grunnen herfor den at bladet "Valdres's" redaktører har nektet meg plass for disse artikler. Det var ikke jeg, som angrep Holth - men Holdt, som angrep meg, og mitt svar og forsvar tas allikevel ikke inn.

Brosjyren er sendt til samtlige bygder i Valdres for utdeling til nevnte blads abonnenter.

I dette blads nr. 107 kommer Thv. Håvaldsen med forsøk på svar på mitt stykke i nr. 106. - Når han har så lite å fare med, så burde han helst latt være. - Det er vel den samme Håvaldsen, som skriver i Opplands Arbeiderblad undertegnet Thv. H. - visstnok suplert med noen kraftuttrykk av redaktøren.

For noen år siden kom en f.h.v. arbeiderpartimann og viste meg Arbeiderbladets overfall på meg. Han uttalte at siden kutervguttenes dage hadde han aldri sett noen som kunne prestere et slikt veldig forråd av skjellsord - og greie å få plassert disse på en så liten spalteplass og uten en saklig linje.

For et par år siden fortalte han sine lesere at nu skulle Hedalen stå tilrette- og straffes for sine skriverier.

Jeg ble innkalt og avhørt, men jeg hadde da som alltid ellers kun skrevet det som var sant, og man måtte derfor frifinne meg. Om red. var så real at han lot sine lesere få dette å vite, vet jeg ikke, men jeg tror det neppe. - På først nevnte stykke sendte jeg bladet et kort svar, som han ikke tok inn.

Han hakker også på bladet "Valdres" for at det tar inn noe av det jeg skriver. Det fortelles også i dag at han har sendt et åpent brev til "Valdres" og dets styre. Han vil visst agere overredaktør og overstyre for bladet, men det tror jeg ikke han egner seg til. - "Valdres" er nemlig ikke noe skjellsordblad, og enhver avis, som ikke vil føre sine lesere bak lyset, lar alle få spalteplass for sine meninger, og nå i valgåret er det nok nødt til å gi velgerne plass i avisen.

Hverken Håvaldsen eller Oppl. Arbeiderblads red. har gjort minste forsøk på å påvise uriktighet i hva jeg skrev. De tier og samtykker.

Håvaldsen skriver at jeg er kommet med et råbarket angrep på Arbeiderpartiet. Dette er ikke riktig. Det er partiets ledere og deres uheldige styre som har ført oss alle opp i elendigheten og som vi nu lider under, som jeg kritiserer.

Håvaldsen gir meg rett i at Stortinget gransket Qvislings beskyldninger og stemplet de anklagede som nevnt, men nevner også et par politimenn, som var uenige i Qvislings syn på forholdene.

Men hele det norske folk - ved sine Stortingsrepresentanter - hyllet Qvisling for hans uredde opptreden, og det har aldri noen norsk politiker fått så mange anerkjennende takkens ord som Qvisling fikk etter å ha reddet vårt land og folk fra Sovjet. Moseid - Stortingets dyktigste mann - uttalte fra Stortingets talerstol ved anledningen:

"Jeg føler som nordmann dyp takknemlighet overfor statsråd Qvisling, som har utsatt seg for den mest forbitrede politiske forfølgelse for å kunne si sannheten åpent og ærlig til det norske folk. Jeg tror at statsråd Qvisling derved har gjort vårt land større tjeneste enn noen av oss i dag har full oversikt over. - Jeg tror at de norske arbeidere og det norske folk i det hele tatt føler og tenker nasjonalt, og at de vil føle takknemlighet over at de nu har fått full beskjed om hva som foregår og hvorledes det planlegges....."

Stortingsmann Garnes: "Me hadde fyr høyrte om revolusjonen i Russland som så blodig og umenneskelig rå at inkje sjølve himmannen kunne finne på noko verre, - at folk så inkje underkasta seg revolusjonsbandittane vart skotne ned som dyr eller kasta i fengsel, der dei snart forkom.

Me hadde også høyrte korleies folket vart røva frå sin eigedom - fra gard og grunn - frå hus og heim og sett til slavearbeide i Russland for

II

lita eller inga lønn. - De folk egge høyrte at norske borgarar reiste til Russland for å studera og overføre dette system til vårt land - eit system so held det store arbeidende folk nede i støvet med jarnskodd hel.

Dette forklarar den systematiske undergravning av forsvaret vårt. Ein skal leggja landet verjelaust. - Kommunistiske organisasjonar skal falla oss i ryggen, når vi i farestunda vil verja landet vårt. Det kommunistiske idealsamfunn vil vera ein røyndom. - Statsråd Qvisling har sagt om disse folk tvo uhyggelige sannhetsord.

Landsforrædarar - - Högforrædarar.

.....

Stortingsmann Östby-Deglund: "Sjelden har vel en tale i Stortinget vakt større oppsikt enn Statsråd Qvislings tale 7de april, og sjelden er vel stortingsref. lest med mere interesse - og en sak fulgt med større oppmerksomhet av landets befolkning enn denne, - og hvorfor? Jo, fordi det her var en mann, som virkelig kunne si fra - som ikke var redd for å slå et slag for en sak, som han var overbevist om hadde den største betydning for vårt folk. Han ropte et "Varsko her" som hörtes over det hele land - et rop, som var på sin plass og som ikke kom noe for tidlig. - Men sjelden er vel noe menneske blitt utsatt for en slik systematisk, ondsinnet forfølgelse som Qvisling er blitt fra revolusjonert hold - fra en del av pressen.

Allerede straks Qvisling trådte inn i bonderogjeringen begynte angrepene i den revolusjonere presse og er stadig gjentatt seg sterkere og sterkere. Qvisling var en farlig mann for de revolusjonere fordi han kjente forholdene bedre enn noen annen. Derfor måtte han bekjempes.

Nygaardsvold fikk altså fremlagt på bordet mange ganger flere kort enn han ønsket"

De mange andre taler av lignende innhold den gang kan jeg av plasshensyn ikke ta med.

Angående våpensmuglingen og annet kan Håvaldsen lese i stortings-tidende for 1932, hvor Qvislingsaken m.v. er grundig behandlet i 40 tette-skrevne sider.

At jeg er blitt utskjoldt er bare bra for det viser at vedk. ikke har noe å fare med. -Red. Solheim synes jeg nu synd på. Hvis det jeg skriver ikke var sant, så kunne han gå med på at vi drøftet de forskjellige spørsmål i hans avis, - men det tør han ikke, for da ville hans lesere få mange sannheter å vite. - I sin fortvilelse henvender han seg til bladet "Valdres" for muligens å få hindret at jeg får spalteplass der. Han spør om det er med bladstyrets og redaktörens godkjennelse Hedalen er gitt plass til sin artikkel Nygaardsvoldstyret. Hvem annen mener han kunne gi meg spalteplass enn bladets redaktör og bladstyre????

All denne jammer over mine artikler viser at jeg må ha tråkket på deres sovjet-russiske liktær.

O. Hedalen.